

Г. Прошекъ въ брошурката си „Пологъ съ камънни земни въглища въ околовръстността на Перникъ въ Софийски окръгъ 1879 год. пише:

Въ Радомирската област има камънни въглища, които се простиратъ отъ Радомиръ до Лобошъ; тѣ сѫ отъ сѫщо качество както и Пернишките.

Въ Софийски окръгъ се намиратъ камънни въглища у Чукурово, Кътна, Алдомировции около Перникъ.

Въ 1876 година, отъ Чукурово докарахъ Михаилъ Бейевци (Ихтимански спахии) за воденицата си въ Ихтиманъ камънни въглища, които сѫ добри за горение, и по чиито клади се виждатъ годишните тръкала отъ боровите дръвье, отъ които сѫ станжли тѣзи въглища. Кога се направи желязенъ путь, може да се докарватъ тия камънни въглища до Новоханский застанъ.

Около с. Перникъ, камънни въглища се намиратъ въ потритно сбиване надъ червеникави пѣсъчливи настели, които пакъ лѣжатъ на еруптивни купища изъ Лилинъ-планина.

Кога се работеше желязний путь, тѣй сѫщо се изровиха малко нѣщо камънни въглища, отъ които Турцитъ искарахъ, колкото за пѣкоя и друга парѣ.

Така тий испращахъ камънни въглища въ Ихтиманъ за писачниците, и плащахъ за една кола само наемъ отъ София 36 гроша, когато една кола дърва се купувахъ въ Ихтиманъ 5 гроша.

Най-добри камънни земни въглища излизатъ въ трапицата между Калкасъ и с. Щърква, които стоятъ много плитко подъ пръстята, едва мъ 80 сантиметра дълбоко, тѣй щото ископванието става съ твърдѣ малки разноски. Сѫщигъ камънни въглища се виждатъ и по брѣгътъ край р. Сгрума въ Богдановий долъ до Бучино и отъ тамъ нататъкъ сѫ размѣсени съ аспидъ (шиферъ); сѫщо така се намиратъ въ Мошино и при Ралевските кошари, отъ гдѣто се копаятъ камънни въглища за гражданското началство въ София“.

Споредъ досегашните ми геологически изслѣдвания на южна България и въ источниятъ Балканъ, нѣма голъма надежда за откриванието на богати лѣгла камънни въглища по тѣзи мѣста.

Прусската компания, която бѣше испратила инженери за